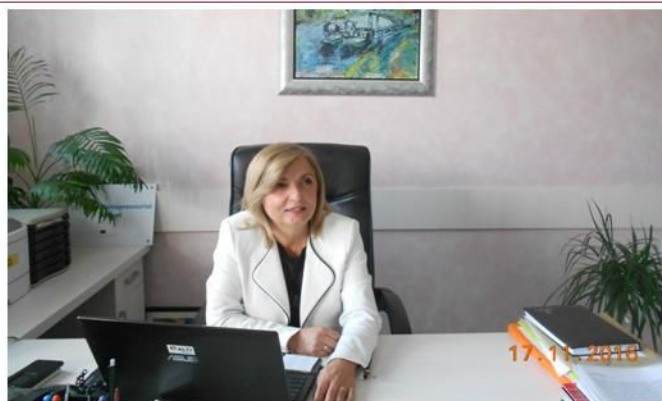

КОРАЦИ

РЕЧ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

И ове године поразговарали смо са директором наше школе, госпођом Радојком Ђорђевић. Поставили смо јој неколико питања у вези са активностима оствареним током школске 2015/2016. године.

С обзиром на то да ученици наше школе постижу велике успехе у многобројним активностима, занима нас шта сматрате највећим успехом у претходној школској години?

Претходна година била је заиста испуњена мноштвом културних и спортских догађаја, новим пројектима, великим успесима на такмичењима. Оно што сматрам највећим постигнућем јесте добар резултат на завршном испиту. Појачаном мотивацијом, редовним часовима припремне наставе, набавком новог материјала и уз

помоћ пројекта Професионална оријентација, наставници су ваљано припремили ученике за завршни испит и добар резултат није изостао. По просечном броју поена оствареном на испиту, наша школа заузела је 1. место у општини и 12. место у округу.

Поменули сте мноштво пројеката у које је укључена наша школа. Постоји ли неки од њих чију бисте важност истакли и у оквиру којег сте имали највећи број активности у претходној школској години?

Пројекат Предузетништво у основним школама је нешто што је обележило наш рад у претходних неколико година. Препознали смо значај пројекта и схватили да је од велике важности код ученика развијати предузетнички дух. Самим тим ми остварујемо свој главни циљ, припремамо их за живот. Кроз сарадњу са школама које су такође део овог пројекта, у могућности смо да чујемо шта и како други раде, али и да представимо наше активности. Током целе године смењују се дешавања у којима учествују и запослени и ученици. Завршна манифестација на крају школске 2015/2016. године било је Кулинарско путовање кроз Србију, које се надовезало на претходне две године, тј, на Кулинарско путовање кроз Европу и Кулинарско путовање кроз свет. Идеја је настала на часу географске секције коју води наставник Оливера Пантелић. Препознавши у тој идеји велике могућности, и запослени и ученици су радо прихватили учешће и допринели су одличној организацији овог догађаја.

Шта је важно и неизбежно да би једна школа добро функционисала, да би се могла похвалити толиким бројем пројеката, dobrim резултатима и најразличитијим активностима?

Пре свега стручни кадар и добра организација унутар установе, а затим, ништа мање битна, сарадња са разним институцијама, Министарством просвете, Школском управом, локалном самоуправом, са другим школама, предузећима, са родитељима... Са задовољством могу истаћи да сваке године успостављамо нова пријатељства и кроз пројекте у које смо укључени. Проширили смо познанства и ван граница Србије, тако да су наши ученици у прилици да упознају различите културе.

Шта планирате у будућности?

Планирамо да напредујемо у сваком погледу, да наставимо да побољшавамо резултате и да не заборавимо да увек морамо бити усмерени ка ученицима јер је наша мисија да их изведемо на прави пут што спремије за оно што их чека.

ПРВИ УТИСЦИ О ШКОЛИ

Ове године решили смо да посебну пажњу посветимо нашим новим другарима, ученицима првог разреда. Поставили смо им неколико питања да бисмо сазнали какви су њихови први утисци о школи.

Шта ти се највише допало у школи?

Јако ми се свиђа наша учионица, али и цела школа.

Шта мислиш о учитељици?

Добра је, лепа и труди се да нас свему научи.

Постоји ли неки предмет за који мислиш да је тежак?

Да. Математика.

(Исидора Домановић 1₂)

Шта ти се највише допада у школи?

Најлепше је када учимо.

Који ти се предмет највише допао?

Енглески језик.

Јеси ли се чега уплашила када си први дан дошла у школу?

Јесам. Старијих ђака и како ћу се уклопити.

(Андријана Младеновић 1₁)

dreamstime.com

Шта ти се посебно допада у школи?

Свиђа ми се моје одељење. Баш сам се обрадовао када сам чуо да сам у одељењу са dobrим другарима.

Који предмет ти се за сада највише допада?

Ликовно. Волим да цртам.

Како би описао своју учитељицу?

Добра, помало строга.

(Ненад Кузмановић 1₁)

Шта је на тебе оставило најјачи утисак од када си овде?

Најсрећнији сам када се за време одмора играм са другарима.

Имаш ли већ омиљени предмет?

Наравно. Математика.

Како ти се допала учитељица?

Строга је, али јако добра.

(Вук Симићевић 1₂)

Приредили: Јована Илић 7₁ и Тина Домановић 7₁

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

Школску 2015/2016. годину обележиле су бројне друштвено-културне активности које су се одвијале у самој школи, али и ван ње. Да се подсетимо неких од значајнијих догађаја у години иза нас:

На самом почетку школске године нашу школу је посетио песник **Дејан Алексић**. Дана 16. 9. 2015. године, у просторијама наше школе, ђаци су имали прилику да упознају још једну личност из света културе. Дружење је прошло у знаку лепих речи, осмеха и бројних научених ситница које врло често живот значе. Ваци репортери наше школе овом приликом су поразговарали са песником и тиме отпочели своје деловање ван спортских догађаја.

Дана 21. 10. 2015. године у физкултурној сали наше школе одржан је 14. Меморијални одбојкашки турнир **«Бранислав Поповић Поп»**. На овај спортски догађај смо јако поносни јер окупља ученике основних школа из Гуче, Ивањице, Ариља, Пожеге које из године у годину потврђују учешће, али и због добре организације и изузетне, праве спортске, атмосфере која на самом турниру влада. Овогодишњи пехар у мушкој категорији остаје у просторијама наше школе, док је пехар намењен најбољој екипи у женској категорији отишао у Пожегу. Свим победницима честитамо, а свим екипама захваљујемо на ширењу спортског духа.

Дана 6. 11. 2015. године традиционално је обележен **Дан просветних радника**. Ученици тог дана преузимају улогу наставника. Да би до тога дошло, они претходно предају молбе и тиме се јављају на конкурс који је расписан тим поводом. Овај дан увек изазива велико интересовање ученика. Ученици се са наставником или неким од радника школе, које тога дана замењују, договарају око посла и врло озбиљно и савесно ступају на дужност.

Почетак децембра увек је у знаку прославе **Дана школе**. Дана 2. 12. 2015. године у Дому културе у Лучанима приредбом је обележен 116. рођендан ОШ „Милан Благојевић”. Приредба је била посвећена великану српске књижевности, Бранку Ћопићу, а програм приредбе осмислила је Тања Стевановић, наставник српског језика. У самој

реализацији велику улогу су имали наставници музичке и ликовне културе. Овај догађај пратила је и промоција школског часописа **„Кораци”**, која се одвијала у холу „Дома културе”. Саму промоцију осмислила је Моника Ружић, наставник српског језика, заједно са члановима новинарске секције. Овога пута промоција је обogaћена плакатима „Негујмо српски језик”.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

Крај децембра обележили су бројни догађаји који у себи носе новогодишњу усхићеност. Дана 25. 12. 2015. године одељење Б₂ је реализовало представу „Новогодишње чудо”. Дана 30. 12. 2015. године Новогодишњи маскенбал је унео шаренило и креативност у нашу школу, док је 31. 12. био резервисан за дочек Нове године, за ученике старијих разреда. Од 12. до 14. 1. 2016. године одржавао се

Новогодишњи базар, на ком је наша школа учествовала и излагала на свом штанду производе који су дело самих ученика и који су углавном израђени на часовима ликовне културе, иницијативом Наташе Копривице, наставника овог предмета. Дана 16. 1. 2016. У Дому културе у Лучанима реализовано је музичко такмичење „Новогодишње звезде”.

Школска слава, Свети Сава, се у свим школама прославља 27. јануара. Тако је и ове године, у нашој школи, у просторијама Ћачке кухиње одржан пригодан програм за прославу Савиндана. Програм је осмислила Данијела Обрадовић, наставник српског језика, а реализован је уз помоћ ученика и других колега. Тога дана су запослени школе доносили храну коју су самостално припремали и тиме допринели прављењу породичне, топле атмосфере.

Од 11. 4. до 15. 4. 2016. године Лучане и нашу школу посетила је **делегација из Словеније**, из

побратимљене школе „Сладки врх”. Ову посету су обележиле бројне активности које су биле везане и за млађе и за старије госте. Деца из Словеније су била смештена код неких од ученика наше школе, што је допринело њиховом упознавању и склапању интересантних пријатељстава. Старији припадници ове делегације имали су прилику да упознају нашу школу, запослене у њој, да упознају неке од знаменитости Србије и да врло активно проведу ових неколико дана код нас у гостима. Унапред се радујемо свакој наредној посети наших пријатеља.

Дана 16. 5. 2016. године, на наше велико задовољство, имали смо прилику да угостимо врло значајну личност децје књижевности, **Љубивоја Ршумовића**. Драго нам је да је уживање било обострано, а то знамо поуздано јер је господин Ршумовић био јако љубазан да одговара на питања наших новинара. Шта је он имао да нам каже и како је одговорио на наша питања имаћете прилике да видите баш у овом броју часописа „Кораци”. Интервју смо пренели у целости, знамо да ћете уживати.

На овогодишњем **Мајском салону** учествовали су ученици старијих разреда из једанаест школа Моравичког округа, а тема је била „Успомене из мог дома”. Ученици наше школе су сликали на камену, црепу, дрвету и тиквама, а правили су и сценографије од папира. Од укупно десет равноправних награда, три су добили ученици наше школе. То су **Ана Стојић** и **Јована Матијасевић**, ученице 6₃ и **Огњен Марковић** 7₁. Ученицима су награде уручене 20. 5. у Народном музеју у Чачку. За најбољи квалитет понуђених радова проглашена је наша школа.

ДОГАЂАЈИ У ШКОЛИ

Дана 27. 5. 2016. године иницирано пројектом „Предузетништво у школама” догодило се „Кулинарско путовање кроз Србију”. Идејни творац је Оливера Пантелић, наставник географије. Деца су уживала овом приликом, али и посетиоци који су имали прилике да пробају неке од бројних прекусних ђаконија које су биле припремљене и представљене на овој манифестацији.

Дана 8. 6. 2016. године најстарији ученици су званично напустили ОШ „Милан Благојевић”, тога дана одржано је **Матурско вече** за ученике осмог разреда. Поздравили смо се са њима уз песму и игру и пожелели им срећу у даљем школовању. Шест дана касније, 14. 6. 2016. године четвртаци су обележили своје **Другарско вече**. Крај школске године обележиле су приредбе у ИО у Марковици, Крстацу, Пухову и Доњој Краварици.

Ђак генерације у школској 2015-2016. години је Милица Богичевић 8₃

Носиоци Вукове дипломе: Павле Златић, Александра Марковић, Нађа Галовић, ученици одељења 8₁; Бранка Томашевић, Ива Миловановић, Вања Милинковић, ученице одељења 8₂; Милица Богичевић, Владимир Карић, Невена Лојаница, Драгана Стојић, ученици одељења 8₃.

Наша школа је постала институција члан **Оракла**, софтверске компаније, друге по величини после Мајкрософта. Дана 13. 6. 2016. године на улазу у нашу школу је постављен панел који смо добили од Оракла.

Дана 8. 8. 2016. године обележен је **Светски дан ЕМ био-кугле**. У организацији фирме «Домис тим» из Лучана и «Микронатура» из Словеније и уз учешће ученика наше школе. Са њима је била Светлана Петровић,

наставник биологије. Ово није први заједнички пројекат наше школе и фирме «Домис тим». Уз њихову помоћ у нашем школском дворишту направљен је еко врт. Сваке године се кроз активности различитог облика јача свест наших ученика о важности екологије и очувања природе.

«Друштво учитеља Драгачева је у октобру започело реализацију пројекта «Школа плус». Овим пројектом обухваћени су ученици од првог до четвртог разреда са територије Општине Лучани којима

је потребна стручна помоћ логопеда, дефектолога, професора енглеског језика и разредне наставе. Пројекат се реализује у основним школама у Лучанима и Гучи, а финансира га Општина Лучани», истакла је Љиљана Божанић, координатор овог пројекта. Један од стручних сарадника на овом пројекту је дефектолог, Бранка Стевановић, која нам је представила рад издвојеног одељења Школе за основно и средње образовање «**Први новембар**» из Чачка: «Ово одељење похађају три ученика којима су омогућени адекватни услови за рад. Овде се реализују и часови додатне подршке за ученике који имају потешкоће у учењу. Сарадња са руководством школе, педагошко-психолошком службом, наставницима и помоћним особљем је на високом нивоу, а надамо се да ће тако

остати и у будућности. Наша школа је школа у којој учимо да будемо толерантни и да прихватимо разлике, што је јако важно да наша деца науче и да примењују кроз живот».

МАЛИ НОВИНАРИ ИЗВЕШТАВАЈУ О ВЕЛИКОМ ДОГАЂАЈУ

У октобру 2016. године нашу школу посетила је Јасминка Петровић, писац за децу. Ћаци репортери наставили су са традицијом да пажљиво саставе питања и ураде интервју са књижевницима који нам долазе у госте. Прочитајте како је наша гођша на постављена питања одговарала.

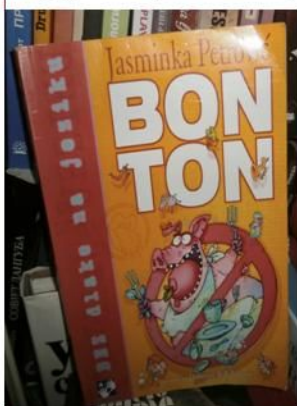
С обзиром на то да сте били уредник децјих емисија, шта мислите због чега таквих пројеката данас готово да нема?

Одлично питање. Оно што је важно поменути јесте да децја редакција РТС-а заиста производи занимљив програм, али је проблем у емитовању. То су неки термини који су или превише рано или превише касно. Децји програм је много важан. Ја сам одрасла када је Душко Радовић имао своју емисију „Поштована децо”, када се емитовао „Невен”, и то су емисије које су важне за интелектуални развој деце. Из образовних програма заиста можемо много научити.

«Ето, сад бар знам шта је то срећа. То је када волиш што си ти баш ти, а не неко други.»

С обзиром на то да се често сусрећете са децом, а написали сте књигу „Бонтон”, можете ли издвојити неко од правила лепог понашања која деца не поштују, а требало би?

Често када гостујем у некој школи, поразговарам са децом и од њих тражим да оцене лепо понашање у њиховој школи. И верујте да углавном, у целој Србији, оцена буде између 2 и 3. Тако деца дају оцене сами себи. Они су строги и умеју да процене. Кажу да је највише задиркивања, ружних речи, има и туче. Најважнији је тај однос међу вршњацима. Морамо схватити да је важно да не тражимо мане код других, него да процењујемо себе. Битно је самопоуздање и поштовање других.

не тражимо мане код других, него да процењујемо себе. Битно је самопоуздање и поштовање других.

Како се изборити за књигу у времену у којем компјутери имају главну улогу?

Дивно вам је питање. Јако тешко. Мислим да је то изазов за све нас одрасле. Децји писци морају писати што занимљивије књиге, наставници књижевна дела на часу морају обрађивати на што интересантнији начин, библиотекари би требало да организују радионице.

Задатак је и читавог друштва и Министарства да се више улаже у децје књиге. Могу се припремати представе, снимати кратки филмови по некој књизи. Има много начина да се књига приближи деци.

Приредиле: Моника Меић 6₁ и Милица Ковачевић 7₁

МАЛИ НОВИНАРИ ОБЕЛЕЖАВАЈУ ЈУБИЛЕЈ

Мали новинари наше школе у овом броју часописа обележавају стогодишњицу од смрти **Петра Кочића**, знаменитог српског писца.

Петар Кочић (1877-1916) родио се на Змијању, основну школу је учио у манастиру Гомионица где му је отац, закалуђеривши се као удовац, био игуман. Гимназију је почео учити у Сарајеву, а нешто касније је прешао у Београд. Филозофију је учио у Бечу. Године 1904. је дошао у Србију. После две године се преселио у Сарајево, као чиновник „Просвете”, али је убрзо отпуштен због учешћа у радничком штрајку и протеран је у Бањалуку. Уочи анексије Босне и Херцеговине од Аустроугарске, Кочић је покренуо лист „Отаџбину” у Бањалуци и створио своју политичку групу која је проповедала борбу против Аустрије. Као национални и социјални револуционар, Кочић је био веома омиљен у народу. Видевши у њему противника државе, државни органи су га често хапсили и кривично гонили. Он је од оних у низу српских писаца који су се свим силама борили за слободу. Идеју за своја дела пронашао је управо у животним ситуацијама које су га задесиле. Кроз приповетке и драме, он нам представља свој став и огорченост друштвом у којем живи.

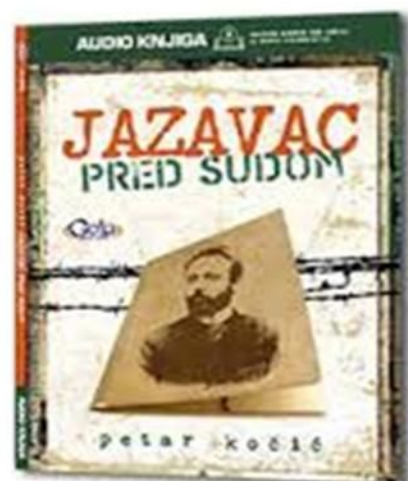

„Отаџбина је веза која нас спаја са људима нашега рода и језика, било да припадају прошлости или будућности, било да живе у садашњости“

„Отаџбина је њива на којој се непрестано сије и жање: ми жањемо што су сијали наши преци, а сијемо да имају шта жети наши потомци“

Као његова најзначајнија дела навешћемо управо она са којима се сусрећемо током осмогодишњег школовања, збирке приповедака „С планине и испод планине”, „Јауци са Змијања” и драму „Јазавац пред судом”. Свако ко заврши основну школу радо ће се сетити Луја и његовог Јаблана, Реље Кнежевића и малог Вуја, али и Давида Штрбца који нас је насмејао својом довитљивошћу и интелектом захваљујући којем успева да исмеје државне органе. Од срца вам препоручујемо да прочитате и остала дела овог великог писца или да ове године прочитате бар једну његову приповетку и тако му одате почаст за оно што је вечно даровао нашем народу.

Приредили Мали новинари наше школе

КУТАК ЛЕПТИХ РЕЧИ

Наши ђаци своју креативност и даровитост испољавају на различитим пољима. Кутак лепих речи служи да у њега сместимо и тако од заборава сачувамо литерарно стваралаштво наших другара.

МАМА

Лепу реч зна да каже,
А никада ме не слаже,
Љубав ми пружа,
Срце ми даје...

О коме то ја сада пишем?
О мојој мами и ником
више.
То је биће које прашта,
И за мене ради свашта.

За мене је увек ту
Да ми буде чак и друг,
За њу је све лако,
чак и када није тако.

Она мени пуно значи,
Уз њу сам пуно јачи.
Кад је са мном нема
брига

И мени је слађа књига.
Вуле Радловић 3₄
(ИО Крстац)

Наши ђаци припремили су за вас прелепе
мисли и ми вам их преносимо у нади да ће
вас постаћи на размишљање:

Можда је то луцкасто и чудно, али лепо је
маштати и бити дете. Не трудите се да пребрзо
одрастете јер ћете пропустити много у
животу.

Кристина Божић 6₃

Никад не заборавите да маштате. Останите
дете у глави.

Андријана Петровић 6₁

Ја мрзим ноћ, али волим снове.

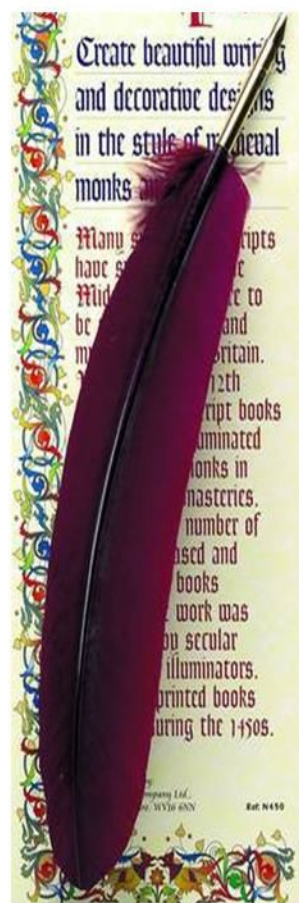
Филип Милованчевић 6₁

У сновима често стигнем до места која су ми
остала у лепом сећању.

Катарина Дуњић 6₁

Снови и машта могу да нас одведу у
недоступне и далеке пределе, помажу нам да
се сетимо неких ствари и да смишљамо нове.

Милица Ружић 6₁

ЗАВЕТ

Дао сам завет на овај дан
Бићу вредан и уредан.
Испунићу мамину молбу,
Распремићу своју собу.
Део мога завета
Биће намештање кревета.
Говорићу речи слатке
И радићу домаће задатке.
Бићу вредан као пчелица,
Обрадоваће се и моја учитељица.
Нећу сметати брату,
Обрадоваћу и тату.
Тако ми мојих играчака,
Порашћу у још бољег дечака.
Јанко Копривица 3₂

НАША ШКОЛА

Наша лепа школа
има дванаест ђака,
првака је скоро пола
и торба им није лака.

У учионици нашој
ђака има шест,
уз ђака трећака
првака је пет.

Свако јутро весело
у школицу крећемо,
поглед лево, поглед
десно
да улицу пређемо.
**Ученици одељења
2₄ и 4₄ (ИО Крстац)**

РАЗГОВАРАЛИ СМО СА...

Велика нам је част што смо били у прилици да поразговарамо са једним од највећих децјих песника свих времена, **Љубивојем Ршумовићем**. Сматрамо да нико не може боље од њега да нас научи ономе што је важно и да нам упуту по неки савет. Ми смо уживали припремајући питања за њега, а ви ћете сигурно уживати читајући одговоре.

На самом почетку желимо да Вам захвалимо што сте пристали да нам одговорите на неколико питања. Велико је задовољство имати част да поразговараш са највећим живим децјим песником.

Да кренемо од детињства. Кроз Ваше дело сазнали смо да вас је мајка звала Тесла. Има ли неке сличности између вас двојице?

И Тесла и ја смо „месечева деца”, рођени у јулу месецу, ракови у хороскопу. А ракови су још и Милован Данојлић, песник, и Франц Кафка, романописац. Мајка ме звала Кафком, јер сам волео да читам, и увек сам носио књигу са собом.

Можете ли поделити са нама неку успомену из детињства?

Кад већ помињем књиге, догодило ми се да сам једног лета истерао говеда на пашу, и понео књигу Достојевског „Идиот” да читам.

Кад су се говеда напасла и полегала у хладовину да преживају, ја сам оставио књигу на један камен, и почео играти клиса са рођаком Јанићијем. У једном тренутку сам приметио да моја Баља држи књигу у устима. Појела ми је два листа из књиге, и то оне листове које нисам био прочитао. Наравно, добила је батине, али ја више нисам наставио да читам тај роман, и никад га нисам прочитао.

Која Вам је у младости била омиљена књига?

Била је то књига „Доживљаји мачка Тоше” Бранка Ћопића. А онда и „Кроз пустињу и прашуму”, пољског нобеловца Хенрика Сјекјевича.

Наставак интервјуа на следећој страни часописа

РАЗГОВАРАЛИ СМО СА...

Да бисмо постали песници, морамо ли много читати? Замолили бисмо Вас да нам препоручите неку књигу поезије која је Вама посебно драга.

Не постоји школа за песнике. Морају се читати песме других, добрих песника, и тако научити како се римује, како се компоњује песма, и најважније: како се усваја и користи језик у стварању песничких слика. Морате прочитати књигу „Поштована децо” Душка Радовића, али и књигу „Како спавају трамваји” Миће Данојлића.

Када сте почели да пишете за децу?

Као студент прве године књижевности, 1958. године, када сам почео да радим хонорарно у редакцији програма за децу Радио Београда, где је уредник био Душко Радовић.

С обзиром на то да сте добитник многих књижевних награда, издвојите једну која Вам је најдража.

Најдража и највреднија награда била ми је једна графитна оловка са гумицом на врху, и претплата на „Пионирске новине”, које сам добио од уредништва тог листа, а уредник је био управо Душко Радовић. Имао сам десет година.

Како је сарађивати са Рашом Топовим у једној од најлепших децијих емисија „Фазони и форе”?

Раша је велики песник, и још већи другар, и највећи шоумен кога сам упознао. Он ми је био инспирација за лик Лудог Проналазача, али и за рубрику Вести из несвести.

Можете ли нам испричати неки кратак фазон?

Ево једне загонетке, мозгалице: Шта је то, прсте има, али нокте нема? Одговор ћете наћи у мојим следећим одговорима.

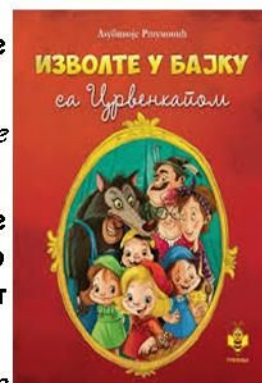
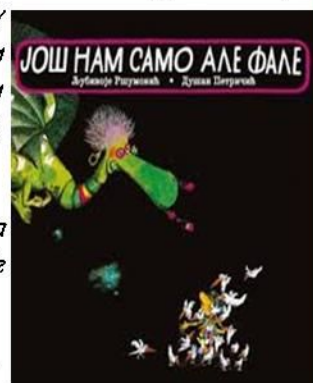

Под утицајем нове технологије, деца све мање читају. Како се изборити са тим?

Не треба паничити, паметна деца ће и даље читати књиге, а она мање паметна ће губити време са играцама и интернетом.

Док припремамо ова питања за Вас, певушимо песму „Ау што је школа згодна” и долазимо до закључка да не смемо да Вам поставимо десето питање, већ смо дужни да Вам још једном искажемо захвалност због тога што сте нам улепшали и обогатили детињство.

Хоћете тако, у рукавицама, да ми кажете да сам вам већ постао мало досадан! Ето, надам се да сте провалили одгонетку!

Приредиле: Моника Меић 6₂, Ивона Краговић 6₂, Јована Птуача 6₃, Наталија Петковић 6₃

Ако нисте знали...

МИХАЈЛО ПУПИН (1854-1935)
ВЕЛИКАН НАУКЕ, ЈОШ ВЕЋИ РОДОЉУБ,
ДОБРОТВОР И МЕЦЕНА

„Многе велике људе сам упознао, али само једну громаду од човека, а то је Михајло Тупин“.

Владика Николај Велимировић

„Михајло Тупин, велики научник, проналазач и популаризатор науке, био је пре свега Србин, одрастао под туђинском влашћу, одгајан у духу старих српских традиција, и као такав је остао емотивно везан за огњиште старих предака и за народ из кога је потекао“. Ове речи исписане су на улазним вратима Тупинове родне куће у Идвору.

Тупин је рођен 9. октобра 1854. године, у малом банатском месту Идвору од оца Константина и мајке Олимпијаде Миловановић из Опова. Тупинови воде порекло из места Москопоље у Албанији одакле су се почетком 17. века доселили у село Вевчане, у данашњој Македонији, а у доба Велике сеобе под патријархом Арсенијем III Чарнојевићем су дошли у Идвор, пограничну аустријску насеобину. Детињство је Михајло Тупин провео у родном месту које је било од изузетног значаја за његов развој од сељанчета до светског научника и проналазача, али је истовремено утицало и на његов однос према свом пореклу и традицији српског народа.

Родна кућа Михајла Тупина

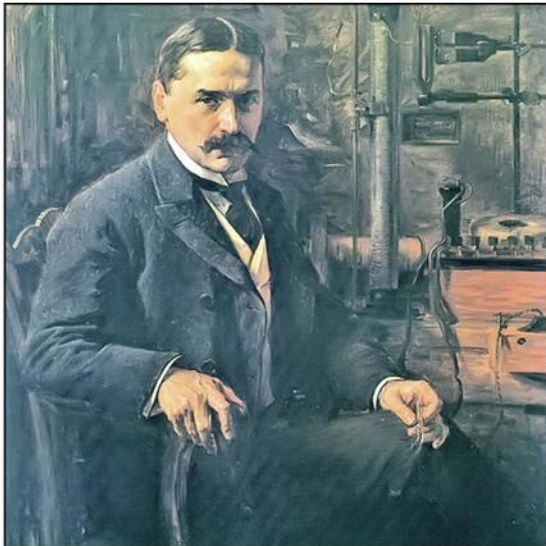
Улога мајке Олимпијаде је у Тупиновом животу била изузетна. Она му је била духовни стуб, али

„Ако желиш да пођеш у свет (...) мораш потражити још један пар очију, очи за читање и писање. Знање, то су златне лествице које нас воде у небеса; знање је светлост која осветљава наш пут кроз овај свет и води нас у живот будућности пун неувеле славе“, речи су Тупинове мајке Олимпијаде.

никако не треба занемарити утицај оца Константина који је био угледан сељак, биран за сеоског кнеза. Ауторитативан и комуникативан, отац Константин је у својој кући окупљао мештане и из тих разговора је мали Михајло учио о српској прошлости и српским јунацима Карађорђу, хајдук Вељку, Танаску Рајићу. Неписмени родитељи уписују сина у идворску школу, а затим, на инсистирање мајке Олимпијаде, ради даљег образовања у Панчево, а 1872. у Праг где се прикључио младим чешким револуционарима против аустријске царевине. Велики научник, заслуге мајке за свој животни пут, није никада заборавио. Она је увек била у његовима мислима, никада му није дозволила да поклекне и да посумња у себе. Често се присећао речи владике Николаја да је мајка биће најближе Богу. Никада Тупин о мајци није говорио седећи, увек је устајао када ју је помињао.

Вођен умом и амбицијом, у потрази за знањем, одлази 1874. у Америку где пет година касније уписује студије на Колумбија колеџу у Њујорку. Током студија је радио као физички радник и паралелно учио енглески, грчки и латински језик. Студије завршава 1883. године. Оженио се Саром Катарином Џексон са којом је имао ћерку Барбару.

Михајло Идворски Пупин

„Торазу су само кратка одморишта за будуће победе“.

Радио је 40 година као универзитетски професор. Био је ментор познатим научницима и нобеловцима. Овај отац телекомуникације патентирао је 34 проналаска из области телефоније, телеграфије и радио-технике. Урадио је први рентгенски снимак на живом човеку у Америци. Светску славу и иметак стекао је проналаском тзв. Пупинових калемова који су омогућили пренос електричних сигнала на велике даљине. Пупинов сонар ће уништити немачке подморнице током Првог светског рата.

За аутобиографско дело „Са пашњака до научењака“ је добио 1924. Пулицерову награду, а дело је преведено на више језика.

Пупин је био председник Њујоршке академије наука и члан Српске краљевске академије и почасни доктор 18 универзитета. Носилац је великог броја почасних титула и медаља.

Великан науке, Пупин, бавио се политичким и националним радом. Науку је повезивао са српском традицијом, и како каже, учинио је за свој српски народ, све што је могао. У политичку борбу креће 1908, када је Аустроугарска монархија анектирала Босну и Херцеговину.

У току Првог светског рата у америчкој штампи објављује чланке против агресије Централних сила на Србију, преко Црвеног крста сакупља новчану помоћ за српску војску у Балканским и Првом светском рату. Пупин је тада zaloжио своју целокупну имовину да би гарантовао за оружје, муницију и опрему америчких и других произвођача српској војсци на Солунском фронту.

На лични позив Николе Пашића постаје члан српске делегације на Париској мировној конференцији (1919-1920) у чијем раду је кључна улога америчког председника Томаса Вудроа Вилсона који је Пупина ценио као научника и часног човека. Захваљујући Пупину југословенској краљевини је прикључена територија Баната, Далмације, Међуречја и Барање.

Својим везама са врхом америчке администрације Пупин је издејствовао да се српска застави 1918. године завијори над Белом кућом. Тада је амерички председник Вилсон написао проглас српском народу „Слово славе и части српском народу“, који је читан на свим богослужењима у црквама широм Америке и објављен у свим штампаним медијима.

Вера је за Пупина била један од најчвршћих ослонаца у животу. Често је истицао да га је наука учинила бољим хришћанином, и да су научно и духовно плодови са истог дрвета. Научник великог срца је свој српски народ задужио добрим делима, хуманиратним и филантропским акцијама. Финансирао је највећа издања с почетка 20. века. Пупинов легат чува имена знаменитих српских сликара, као и њихова ремек дела. Помагао је уметнике да преживе у тешким временима. Скоро и да нема установе у Србији којој Пупин није био финансијски ослонац.

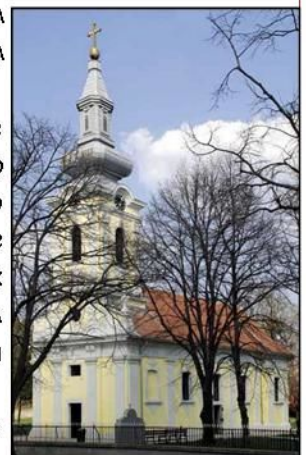
Давао је стипендије својим ученицима, помагао сиромашне породице и спремао мираз за удају сиромашних девојака. Читавог живота је бринуо о родном Идвору и своме имену је додао још једно презиме-Идворски.

Преминуо је 12. марта 1935. године у Њујорку, а сахрањен је на гробљу Вудлон у Бронксу.

Био је и остао морални пример, а снага његових речи и дела су најдрагоценија баштина за српски народ.

Све што је стекао, Пупин је оставио своме народу.

Приредила Винојла Мосић, наставник историје

Црква у Идвору у којој је Пупин крштен

ПИШЕМ ТИ, ДАЛЕКИ ДРУЖЕ

И ове године имамо част да наставимо сарадњу са нашим другарима из Основне школе “Сладки врх” из Словеније. У овом броју решили су да нам представе два места која би свакако требало да посетимо уколико отпућујемо у њихову земљу. Док се то не догоди, уживајте у текстовима и фотографијама.

Maribor

Maribor je drugo najveće mesto v Sloveniji ter prestolnica Štajerske. Leži v severo-vzhodni Sloveniji. Leži na 269,5 m nadmorske višine. Prednost lege je predvsem dobra povezava z ostalimi

Марибор, град на реци Драви, други је по величини град у Словенији

pomembnimi kraji. Maribor ima 96 000 prebivalcev. Leta 2012 je bil Evropska prestolnica kulture, 2013 pa Evropska prestolnica mladih. V Mariboru se je rodilo oziroma delovalo kar nekaj pomembnih ljudi. To so Rudolf Maister, Josip Jurčič, Nikola Tesla, Leon Štukelj, Tomaž Pandur, Ivo Daneu, Filip Flisar ... Maribor ima prav tako nogometni stadion Ljudski vrt, na katerem domače tekme igra nogometni klub NK Maribor, ki je ponos Štajercev in redno igrajo v Ligi prvakov in Ligi Evropa. V Mariboru se odvija tudi smučarsko tekmovanje, ki se imenuje Zlata lisica. Ob

obisku Maribora ne smemo zgrešiti nakupovalnega središča Evroparka in prečudovitega Pohorja. V Mariboru se vsako leto odvija tudi zelo znani festival Lent. Ko obiščete Maribor, ne smete spregledati dveh vinskih vrhov nad Mariborom – Piramido in Kalvarijo, na Lentu najstarejšo trto na svetu, kjer se lahko tudi sprehodite ob nabrežju reke Drave. Seveda pa ne smete zamuditi Pohorja, kamor se hodijo Mariborčani športno sproščati. Če vas mika kultura, pa obiščite kakšno predstavo v naših gledališčih, kinodvoranah ali koncertnih dvorinah, oglejte pa si tudi številne muzeje in galerije.

Pia Kramberger, 9. a

ПИШЕМ ТИ, ДАЛЕКИ ДРУЖЕ

На претходној страници наши пријатељи су нам представили Марибор, а ова је предвиђена за Тиран, приморски град Словеније. Словенија се може похвалити изузетним природним лепотама. Немогуће их је све одједном набројати, али можемо ову лепу земљу да упознајемо корак по корак, кроз наше «Корак» па некада, када се упутимо ка овој земљи да врло добро знамо шта то желимо да посетимо и видимо уживо.

Piran

Тартинијев трг, највећи пирански трг. Име је добио по виолинисти и композитору, Ђузепеу Тартинију, коме је на овом тргу подигнут споменик 1896.

Piran je čudovito staro pristaniško slovensko mesto. Leži na samem rtu Piranskega polotoka. Čepprav je ob morju, leži na 16 m nadmorske višine. Ima 4000 prebivalcev. Pomembne znamenitosti Pirana so Tartinijev trg, imenovan po Giuseppeju Tartiniju, katerega kip prav tako stoji na tem trgu. Nad strnjenim mestnim središčem kraljuje cerkev sv. Jurija, ki daje mestu poseben pečat.

Benečanka, ki predstavlja najlepši primerek beneškogotske arhitekture v Piranu. V Piranu se odvija Primorski poletni festival, Piranski dnevi arhitekture

Тартинијев трг и део града гледано одозго

in Piranski glasbeni večeri. Piran je idealno mesto za zaljubljenice in odlično izhodišče za obisk okoliških krajev.

Тиран је веома познато туристичко одређиште у Републици Словенији, како због положаја на Јадрану, тако и због очуваног старог градског језгра са низом тргова, цркава и палата.

Pia Kramberger, 9. a

ПРОЈЕКТИ КОЈИ НАС СПАЈАЈУ

Наша школа позната је по многобројним пројектима које годинама успешно спроводи. У овом броју часописа, решили смо да поменемо два пројекта захваљујући којима смо остварили сарадњу са Пољском и Црном Гором. Поразговарали смо са наставницима који су део тима како би нам нешто више рекли о активностима које пројекти подразумевају. Ево шта смо сазнали:

У току школске 2015/2016. године наставник Дејан Зекавичић остварио је сарадњу са ОШ Zespol из места Borki Kosy у Пољској преко eTwinning портала. Са њиховим ученицима и наставником енглеског Јоаном Вербовом направили су заједнички пројекат под називом Let's meet. Сваког понедељка ученици би комуницирали преко Скајпа и сазнавали нешто ново о партнерској земљи. На e-twinning порталу су постављали своје презентације, фотографије као и видео датотеке. По унапред утврђеном договору причали би о различитим темама, о својој школи, држави, традиционалној храни, празницима, музици. Учествовали би у прављењу квизова где су се такмичили ко је више сазнао о држави партнера. Финална активност је била да направе видео о својој школи и да га поставе на youtube. Ученици су радо учествовали у свим активностима и показали велики ентузијазам када је у питању овакав начин рада, а сам пројекат препознат је као иновативан и добио је ознаку.

У склопу пројекта *Предузетништво у основним школама* наша школа остварила је контакт са Црном Гором. У току претходне 19. до 22. новембра посетио је Основну школу приликом наше чиме се ми бавимо и шта склопу овог пројекта, а саслушала како је текао предузетништва у наставу активности, размена део предвиђен за савршеној атмосфери. јер смо научили нове смо стекли пријатеље са којима је задовољство сарађивати.

школске године, у трајању од наш тим за предузетништво «Његош» у Котору. Том делегација представила је оно смо до сада реализовали у уједно је, са задовољством, процес укључивања код наших домаћина. Све искустава, пословни, али и обиласке протекли су у Након ове посете богатији смо ствари, али и због тога што

ЛЕКОВИТЕ БИЉКЕ У НАШЕМ ШКОЛСКОМ ДВОРИШТУ

У склопу пројекта „Предузетништво у школама”, а уз помоћ предузећа „Домис тим” из Лучана, у дворишту наше школе оформљен је еко врт. У њему се узгајају неке од лековитих биљака које су иначе често у употреби. За сваку од њих већина је чула, неке од њих конзумирамо у чајевима, али неке детаље о њима многи не знају. Сада ћемо вам представити становнике еко врта, о којима брину наставници и ученици наше школе.

Питома нана

Питома нана

Нана је лековита, мирисна, медоносна, зачинска и индустријска биљка. Употребљава се као лек за умирење, против надимања, грчева и тешког варења.

Чај од нанае

Етарско уље лаванде

Лаванда

Расте као жбун, висине 50-80 цм. Цветови су љубичасте боје, пријатно миришљави. Беру се пре почетка цветања и осушени се користе за чај који је делотворан у случају замора, несанице, надимања и грчева. Користи се као састојак у купкама и као инсектицид у домаћинству-против вуненог мољца.

Лаванда

Матичњак

Биљка мирише на лимун. Формира жбун и бокори се. Користи се у народној, али и у званичној медицини. Садржи етарско уље које се користи као седатив и помаже против надутости.

Матичњак у употреби

Матичњак

Приредили: Ђорђе Дуњић 6₁
и Драга Нешовановић, наставник биологије

ДАНАС МИ ИСПИТУЈЕМО

Марија Рајић

(наставник француског језика)

С обзиром на то да од недавно радите у нашој школи какви су Вам први утисци?

Углавном сам задовољна. У суштини деца су јако добра и вредна, бар што се тиче часа француског језика.

Јесте ли некада посетили Француску?

Јесам. Више пута.

Које бисте градове волели да посетите?

Буенос Ајрес, Москву, Јохансебург, Истанбул, Тел Авив.

Који је Ваш омиљени писац?

Емил Зола, јер читајући његова дела стварам слике у мислима.

Можете ли издвојити филм који Вам је драг и који бисте нам препоручили?

Омиљени филм немам, али бих свакако препоручила француске комедије: „Васаби”, „Шта смо Богу згрешили?” и наравно серију „Жандар из Сен Тропеа”.

Када бисте добили понуду за посао са бољим условима, да ли бисте га прихватили и који је то посао којим бисте се још бавили?

Обожавам свој тренутни посао тако да не бих могла да замислим пословну понуду која би ме одвукла од рада са децом.

Колико дуго радите у просвети?

Почеци се везују већ за прве године студирања јер сам често мењала своје професоре у основној и средњој школи. Активно радим од 2006. године.

Да ли је тешко бити објективан у раду са децом и оцењивању?

Након оволико година искуства мени су сви ученици једнаки и према свима исто поступао.

Приредили: Анђела Марковић 7₁ и Јана Тодоровић 7₁

Дринка Вујичић

(професор разредне наставе)

Да ли сте били задовољни свим одељењима које сте подучавали?

Да, веома сам задовољна успехом мојих досадашњих ђака. Трудила сам се да сваком од њих помогнем да постигну свој максимум у учењу. Данас су неки од њих завршили факултете, неки су студенти медицине, психологије, педагогије, неки су одличне занатлије, или добри и вредни радници.

Како се осећате када ваши ученици заврше четврти разред и да ли постоји нека генерација која Вам је најдража?

На крају сваке генерације ми буде жао што се растајемо. Не бих издвојила ниједну од њих посебно. Једнако су ми сви драги.

Да ли је тешко изнова почињати са првацима сваке четврте године?

Посао учитеља је веома леп, али и веома одговоран. Најтеже ми је радити са најмлађима, јер њих највише треба и научити. Они су мали, нису самостални, тек су се одвојили од својих породица, а учитељ је тај који треба да их уведе у свет бројки и слова, у свет знања.

Јесте ли се одлучили за ово занимање зато што волите децу или зато што волите да преносите знање?

Да би учитељ био успешан мора, пре свега, да воли децу, али и да уме да им пренесе знања. Мишљења сам да се ове две љубави не могу раздвојити.

Постоји ли неки ђак који је оставио најјачи утисак на Вас?

Не бих могла да издвојим ниједног ђака посебно. Неки су остали у сећању јер су били добри ученици и одлични ђаци, неки су имали смисао за хумор, неки су правили несташлуке свакога дана, неки су били успешни у спорту, неки у рецитовању или математици. Сваког од њих се радо сећам и драго ми је када и они препознају и поздраве своју учитељицу.

Приредили: Николина Нешовановић 6₂ и Иван Стевановић 6₂

ИЗ УГЛА ПСИХОЛОГА

Функционисање сваке школе незамисливо је без психолошко-педагошке службе. Њу чине психолог и педагог школе. И овог пута завили смо у њихов кутак и замолили психолога школе, Милицу Каранац, да нам одговори на неколико питања која су у уској вези са насиљем у школи и реаговањем на њега.

1. Како треба да реагујемо када видимо насиље у школи?

Сваки ученик кад примети било који облик насиља треба да то одмах и пријави првој одраслој особи у окружењу (дежурни наставник, педагошко-психолошка служба школе, домар, помоћна радница...). Одрасла особа ће реаговати на адекватан начин, а први корак у томе је заустављање насиља. Веома је битно одмах реаговати када се дешава било који облик насиља, јер уколико га прећуткујемо, на индиректан начин и учествујемо у њему.

2. Да ли Вам деца сама траже помоћ када имају проблем са насиљем?

Наравно, али морам да кажем да смо ми школа која је од 2006. године у Пројекту „Школа без насиља”, тако да су наши ученици кроз бројне превентивне активности упознати са облицима насиља и умеју да препознају када се насиље дешава, што је јако битно када пријављују насиље. Такође, морам да истакнем да у школи увек (када се деси насиље) примењујемо све законске кораке у складу са Правилником о примени Посебног протокола за заштиту ученика од насиља, злостављања и занемаривања. Тим за заштиту ученика одлично ради свој посао на челу са школским медијатором, наставницом географије – Оливером Пантелић.

3. Да ли Вам деца траже помоћ када је у питању дигитално насиље?

Да, претходна школска година је протекла у реализацији низа активности на тему „Дигиталног/електронског насиља.” Иницијатива је управо потекла од ученика седмог и осмог разреда који су препознали ово насиље (вређање, називање погрдним именима, исмевање...преко смс порука...друштвених мрежа и сл.) баш међу својим вршњацима, тако да су уз подршку наше службе сами осмислили и спровели предавања за ученике од 5. до 8. разреда. Такође, у сарадњи са Центром за превенцију социјалне патологије „Доротеј” из Београда, нашу школу

је посетио новинар и писац Владимир Арсић који је ученицима седмог и осмог разреда одржао веома корисно предавање на тему електронског насиља, пошто је и сам (као писац) имао прилику да се у животу сретне са жртвама поменутог насиља.

4. Да ли сте задовољни интересовањем деце када су у питању бројне реализоване радионице?

Да, могу рећи да сам веома задовољна. Највише волим кад иницијатива за било коју активност у школи (корисна предавања, презентације, хуманитарне акције...) потекне од самих ученика. То значи да су баш они препознали неки проблем/ ситуацију и желе да помогну, односно да се то уз њихову помоћ и подршку реши на најбољи могући начин. Наши ђаци имају лепе идеје, само их треба подржати и помоћи им у свакој активности, посебно кад су они покретачи истих.

Приредили: Милица Марковић 7₁ и Марија Бошковић 7₁

КУТАК ЛЕПТИХ РЕЧИ

У овај Кутак лепих речи удобно се сместио један састав на тему **Култура** који је написао ученик наше школе, Лука Кулизић. Због веома важне поруке коју носи у себи ми га радо препоручујемо за читање.

КУЛТУРА

Био једном један краљ. Владао је великим поседом. Био је дебео и мислио је да све држи под контролом.

Стражар: Господине краљу, један путник жели да уђе. Да га пустим?

Краљ: Да. (рече краљ пуних уста)

Странац: Добар дан, поштовани господине.

Краљ: Нисам ја за тебе господин. Ја сам краљ.

Странац: Опростите, тако се говори у мојој држави, то је култура.

Краљ: Култура?!

Странац: Да!

Краљ: Војниче, приђи! Шта мислиш да и ми уведемо културу?

Стражар: Ви сте краљ, ви одлучујете!

То је чуо странац, па рече: Ви сте аналфабета?

Краљ (не знавши шта то значи, а ипак, пошто му је реч звучала као та странчева култура) рече: Да!

Након неколико дана на Државном сабору:

Краљ: Данас, датума 21.5.1748. године доносим нове законе пресудне за културу наше, тј. моје државе!

Сељак: Ово није само твоја земља, него је и наша!

Сви сељаци заједно: Тако је, тако је!!!

Не желевши да слушају досадног краља, пола, сад већ бесне, руље, оде својим домовима, а краљ ипак настави да прича.

Краљ: Закон Први: Сви људи који имају земљишни посед већи од 2 хектара, постаће аналфабете.

Сељак: Знате ли ви шта то значи?!?

Краљ: Да! Аналфабета значи угледан човек!

Сељак: Ц, ц, ц, ц ...

Краљ: Закон Други: Сви људи који имају прљаве животиње више их неће имати!

Сељак: Па од чега да живимо?

Краљ: Смеју се имати кучићи и мачићи. Живећете од мачећег и кучећег млека. Па шта ви мислите, како живе мачићи и кучићи? Па од млека! Ко не буде имао барем по двоје од обе врсте биће бачен у 'апс.

Краљ је одлучио да се заседање Сабора настави сутра, због лошег времена.

Краљ: Каква је ово галама напољу?

Напољу су трчали људи са мрежама. Ловили су кучиће и мачиће јер нису желели да заврше у 'апсу. Сутрадан, краљ је наставио.

Краљ: Закон Трећи: Ја, за вас сељаке, више нисам краљ, већ господин Аналфабета!

Сељаци то схватише на други начин. Када је краљ рекао да више није краљ, они га лишише престола.

На његово место дође неки још глупљи сељак, можете замислити каква је тек тада култура била....

Култура народа ствара се годинама, генерацијама, гради се дуго, а не за један дан!

Лука Кулизић 7,

ИМАМО СЕ ЧИМЕ ПОХВАЛИТИ

Наша школа је и ове године постигла запажене резултате на Републичким такмичењима. Највише успеха имали су ученици који су се пласирали на републички ниво такмичења из области ликовне културе, прецизније, у питању је такмичење за деčју карикатуру „Мали Пјер”; као и из области српског језика, такмичење „Књижевна олимпијада”. О успеху ученика на такмичењу „Мали Пјер” поразговарали смо са наставницом ликовне културе, Наташом Копривицом. Ево шта нам је она рекла о томе: „На Републичком такмичењу за деčју карикатуру „Мали Пјер” ове године је учествовало 306 радова и више од 8000 ученика. Ива Миловановић, ученица одељења 8₂ освојила је прво место у категорији старијих ученика. Жири који је у свом саставу имао истакнуте карикатуристе, одлучио је да се на републичкој изложби, осим награђених карикатура, прикаже још 56 најквалитетнијих карикатура млађих и старијих ученика. Међу њима су Дарија Копривица, ученица одељења 4₁ и Ивона Миловановић, ученица другог разреда у издвојеном одељењу у Крстацу”. У ОШ „Скадарлија” у Београду, 24. маја, Иви Миловановић уручене су диплома и награда. Иву су пратиле наставница Наташа Копривица и ученица осмог разреда, Нађа Галовић, која је у својству ђака репортера направила репортажу о овом успеху.

На Републичком такмичењу из књижевности познатом под именом „Књижевна олимпијада”, одржаном у Београду, на Филолошком факултету, за ученике седмог разреда, и у Сремским Карловцима, за ученике осмог разреда, у недељу, 15. маја 2016. године, ученице наше школе оствариле су изузетан резултат освојивши три награде. О томе смо поразговарали са наставницом српског језика, Тањом Стевановић: „Најуспешнији познаваоци теорије књижевности и књижевних дела биле су: Драгана Јоковић 7₁, Милица Мечанин 7₁ и Невена Лојаница 8₃. Велика је част имати три ученика на овом такмичењу, а још већу радост донело је сазнање да су оне освојиле три републичка места. Око осам стотина такмичара из Србије тог дана радило је тест из књижевности, што говори о веома великој конкуренцији коју су ученице наше школе имале. Наставнику представља огромно задовољство успех његових ученика, који је логичан резултат напорног рада и учења. Ово такмичење се одржава са намером да се покаже како знање ученика основних и средњих школа из области књижевности може да допринесе развоју и неговању матерњег језика. Мени је била част што сам радила са тако изузетним, вредним и интелигентним ученицама, којима желим успех у наредном школовању и још више награда, које засигурно заслужују”.

Нама остаје да честитамо свим ђацима који су освојили овако значајне награде, да честитамо њиховим наставницима, да им пожелимо срећу и успех на свим наредним такмичењима и захвалимо им што на прави начин представљају нашу школу.

Приредила: Ива Чолић 7₁

НЕГУЈМО СРПСКИ ЈЕЗИК

У децембру 2015. године наша школа одлучила је да подржи акцију „Негујмо српски језик” коју је покренуо Филолошки факултет Универзитета у Београду и Библиотека града Београда. Разним активностима покушавали смо да код наших другара пробудимо свест о важности очувања језика.

Аутор стрипа: Антонина Максић 7₃

* Пред вама је кратак тест који су саставиле ученице 7₃ одељења: Јована Лојаница, Ђурђа Јанковић и Тамара Богичевић. У сваком задатку заокружите тачно написану реч. Тачан одговор вреди 1 поен.

1. а) дали	4. а) са мно
б) да ли	б) самном
2. а) не могу	5. а) ни са ким
б) немогу	б) нисаким
3. а) бијо	6. а) управу
б) био	б) у праву

7. а) сумња	10. а) људски
б) сумља	б) љуцки
8. а) доћићу	11. а) подпретседник
б) доћи ћу	б) потпредседник
9. а) у вези тога	12. а) хемиска
б) у вези са	б) хемијска

Од 1 до 6 поена

Или ниси доручковао па ниси сконцентрисан или не обраћаш довољно пажње на правопис. Требало би да се мало више дружиш са књигом.

Од 7 до 9 поена

Није лоше, али би ваљало да буде боље. На добром си путу, не одустај!

Од 10 до 12 поена

Одлично!
Види се да негујеш српски језик. Само тако настави!

Решава: 1. б), 2. а), 3. б), 4. а), 5. а), 6. б), 7. а), 8. б), 9. б), 10. а), 11. б), 12. б)

У ЗДРАВОМ ТЕЛУ-ЗДРАВ ДУХ

Ове године, наши спортисти освојили су значајне медаље на једном од најважнијих спортских догађаја, Олимпијским играма. Управо из тог разлога, одлучили смо да урадимо интервју са једним од представника наше земље, кошаркашом Марком Симоновићем. Ево шта нам је он рекао:

На самом почетку, реците нам када сте почели да тренирате кошарку и због чега вас је привукла?

-Почео сам да тренирам са 13 година. Моји родитељи су мислили да је спорт добар за развој деце и њихово васпитавање, ја сам волео кошарку, па смо тако дошли на заједничку идеју да се опробам под обручима.

Да ли вам је тада био сан да заиграте за репрезентацију Србије?

-Да! Од првог дана сам желео да браним боје своје земље. То је највећа част коју играч може да пожели и доживи.

Од клубова у којима сте играли, који Вам је остао посебно драг и због чега?

-Црвена звезда, дефинитивно! Звезда је моја кућа и осећам се јако лепо и пријатно овде, а када крену утакмице и сва та енергија са трибина, то је јединствен осећај!

Какве сте утиске понели са Олимпијских игара у Рију?

-Олимпијске игре су врх пирамиде једне спортске каријере. Бити учесник је велика част и задовољство. Стварно сам уживао у времену проведеном тамо.

Која је тајна формула наших спортиста који постижу изванредне резултате?

-Мислим да ми, као нација, имамо сјајан карактер. Истрајни смо и јако упорни. То су главне особине које морају да красе једног спортисту.

Са којим играчем наше репрезентације сте најприснији?

-У екипи смо сви јако добри другови и сјајно се слажемо. Не бих могао да издвојим некога посебно. Атмосфера нам је феноменална...

Можете ли нам испричати неку анегдоту са тренинга или утакмице?

-После утакмице са Хрватима и проласка у полуфинале, Штимац је имао задатак да у свлачионици отпева песму са кореографијом имитирајући тренера Муту Николића. Кренуо је са песмом и играом, без дреса, а ми смо му давали велику подршку... Штимац није знао да је у том тренутку иза њега био управо тренер Николић.

Шта је то, осим кошарке, што Вас чини срећним?

-Породица и време проведено са њима. Немам пуно слободног времена, али се трудим да сво своје време квалитетно проведем са њима.

Јесте ли размишљали чиме ћете се бавити након играчке каријере?

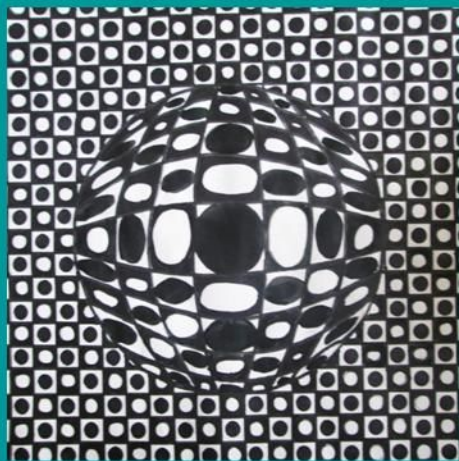
-Нисам још размишљао, али је сигурно да ћу остати у спорту, а видећемо у ком својству.

За крај бисмо Вас замолили да нашим читаоцима кажете због чега је важно бавити се спортом и да нешто поручите онима који тренирају кошарку.

-Спорт је здрав, васпитава и усмерава људе, изводи децу на прави пут. Кроз спорт научите да побеђујете, али и да губите и да се носите са тим. Када бих се вратио на почетак, опет бих кренуо истим путем. Мој сан је био да будем врхунски спортиста. Знао сам шта и колико желим и никада нисам одустао од тога. Сви ви који тренирате и бавите се неким спортом, који имате своје снове, никада немојте да одустајете од њих. Оствариће се, само морате да будете јако упорни и истрајни!

Приредили: Тамара Ракић 8₂, Анђела Димитријевић 8₂, Михаило Вучићевић 7₁

ДРАГАНА ЈОКОВИЋ

МАГДАЛЕНА МИЛОВАНОВИЋ

ЛЕНА МИЛОШЕВИЋ

АНТОНИНА МАКСИЋ

СТЕФАН МИЛЕНКОВИЋ

ТАВЛЕ МИЛОВАНЧЕВИЋ

РАД ПЕТАКА

Часопис „КОРАЦИ“ за вас су
припремили:

Уредници: Данијела Обрадовић и
Моника Ружић

Редакција: новинарска секција,
ликовна секција, литерарна
секција, учитељи, наставници,
педагошко-психолошка служба,
директор школе, Радојка Ђорђевић
Корице: Маријана Нешовановић

Штампа: MULTIGRAF

Чачак

МАРИЈАНА НЕШОВАНОВИЋ